

After Midnight 1/2021



Nejprve malé opakování, kdyby někdo od posledního ročníku zapomněl, případně pokud je někdo na Folkovkách poprvé: rubrika After Midnight je psána vždy po půlnoci a zachycuje dění předchozího dne. Z toho vyplývá, že průběh posledního dne festivalu není kam zapsat, protože další Plátek vychází až první den příštího ročníku. Takže bych teď měl vytáhnout z rukávu připravený text o posledním koncertu ročníku 2019. Samozřejmě, že jsem si ho zapsal a měl ho připravený loni v létě. Jenže to místo plnohodnotného festivalu byly jen zkrácené Připomínky Folkových prázdnin, a tak jsem si ho šetřil na letošek a těšil se, jak si teď budete číst o koncertě, který se odehrál před dvěma lety. Nebudete. Ten text jsem měl na flešce, o kterou jsem přišel. Neudělal jsem to schválně, aby byla legrace, na té flešce byly mnohem důležitější věci a všechny jsou pryč. Myslel jsem, že je budu postrádat, že mi budou chybět, že z toho bude nějaký průšvih, ale ve skutečnosti je tohle asi první okamžik, kdy hledám něco konkrétního. Jediné, co si z toho textu pamatuju, je, že Jarda Svoboda během koncertu skupiny Traband pochvalně hovořil o Václavu Havlovi. To mě tehdy zaujalo, protože rok předtím o Václavu Havlovi pochvalně hovořil Honza Žamboch ze skupiny Žamboši. Ti ovšem vystupovali jen na vedlejším pódiu, v bílém stanu, a mně se líbilo, jak ten Havel za rok postoupil z vedlejší scény na hlavní. Je fakt, že když jsem byl jednou na Strahově, ale to je už dávno, hovořil tam o něm pochvalně i pan Bono, což je jednak postava z dětské knížky Lichožrouti, jednak postava ze skupiny U 2. Vlastně ani moc nehovořil, jen před další písní řekl: „For Václav Havel.“ Takže Jarda Svoboda a Honza Žamboch mu asi taky jen věnovali písničku.

Na závěr už jen malé opakování, kdo byl Václav Havel a proč mu muzikanti věnují písničky. Václav Havel byl hudební dramaturg z konce minulého století, takový pražský Michal Schmidt, který mívával podzimní festival na Václaváku a na Letné. Místo Dóubala ho uváděl Jiří Černý, který také sháněl po kancelářích nebo letištních halách interprety. Vlastně ne, pro Hutku jeli do Ruzyně Jaroslav Kořán s Michalem Prokopem, Černý byl jen v ulici V jámě vyzvednout z práce Martu Kubišovou. Vůbec měl ten Havel zvláštní vkus: Burian a Dědeček, duo Carlos, Jiří Suchý, Ivo Židek, Hana Zagorová, Nohavica, Merta, Mišík, Spirituál kvintet a C&K Vocal, možná by na Folkovkách mohl dělat dramaturgii některé vedlejší scény. Ještě na něm bylo zajímavé, že vůbec nerozuměl ekonomice a kdykoli na veřejnosti mluvil o budoucnosti, vždycky snil o tom, jak u nás vznikne spousta malých hospůdek. Věděl bych o krajině, kde by se mu líbilo. Mohl by tam pořádát festivaly třeba ve starém hůreckém hostinci U skákavého poníka, který od nepaměti vede rodina Máselníků, v Opuštěném hostinci den cesty na východ od Hůrky (velmi vhodné pro underground), U brečťanu, malé hospůdce v ulici U vody, nebo U zeleného draka v Povodí, což je shoda názvu s čajovnou u nás v T., na Stařečce, na hlavním bulváru světového surrealismu, jak pojmenoval Petr Váša ulici Vítězslava Nezvala, v níž žil Ladislav Novák, a na jejímž konci se nachází hudební klub Běčko, který není žádné bēčko, a klidně by v něm mohl něco produkovat Václav Havel. Čímž jsem se odchýlil od tématu letošního ročníku, což myslím nevadí, vždyť už Václav Cílek říkal, že jsou krajiny vnější a krajiny vnitřní.



Milan Zeibert

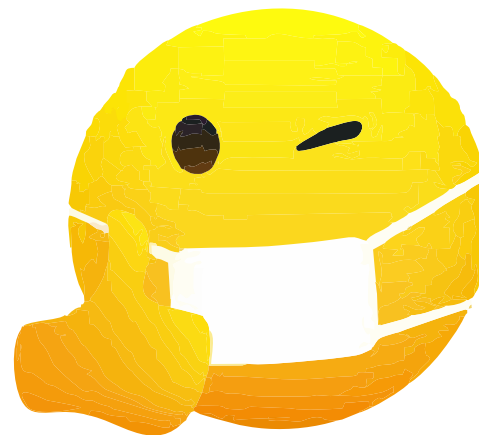
P.S. Rubrika After Midnight je rubrikou pravopisné neposlušnosti a velká i malá písmena se v ní píšou podle pravidel z minulého století.

"PLÁTEK"

1

24.

července
2021



Milí návštěvníci festivalu, Folkové prázdniny v roce 2021 budou dodržovat všechna opatření proti nemoci Covid-19, která jsme povinni dodržovat. Doufáme, že vám tyto nepříjemnosti nebudou na překážku vnímání hudebních zážitků, které jsme pro vás letos připravili.

Nabízíme vám stan s možností antigenních testů pro návštěvníky festivalu (s platnou vstupenkou nebo festivalovým náramkem) od neděle 25.7. do soboty 31.7. od 9:00 do 10:00 ve stanu za Špitálkem (kemp) v sobotu 24.7. od 18:30 do 20:30 před areálem festivalu (zámecký park) od neděle 25.7. do soboty 31.7. od 16:30 do 18:30 před areálem festivalu (zámecký park). Test zdarma se řídí informací z ISIN o nepřekročení příslušného limitu (antigenní test zdarma se smí provést 1x za 7 dní, mezitím jsou placené - cca 200 Kč). Na testy se neobjednává.

Sobota 24. 7.



zámecký park
ve 20 hod.

Slavnostní otevření Folkových prázdnin

Lina_Raül Refree
(Portugalsko/
Španělsko)



FOLKOVÉ PRÁZDNINY 2021

SVÁTEČNÍ ODPOLEDNE U STARÉ TKALCOVNY

NEDELE 25. ČERVENCE 14:00 – 17:00

STARÁ TKALCOVNA A JEJÍ OKOLÍ (u řeky Oslavy v Náměšti nad Oslavou)

OD 14:00 hod

PROBUZENÍ KRAJIN

*cirkus VERY GOOD * Václav KOUBEK *
VŠUDYBYLKÝ na chůdách * KEJKLIŘI

OD 14:45 hod / OD 15:45 hod

KAŠPÁREK DOMEK STAVÍ

DIVADLO LOKVAR

*Co vše se může stát, když se Kašpárek rozhodne
usadit a Čertovi se Smrtolou to moc nevoní. Padne
kosa na kámen?*

OD 14:45 hod / OD 15:45 hod

TŘI KOUZELNÉ DARY

DIVADLO LOUTKY BEZ HRANIC

*Byl jednou jeden chudý krejčík, neměl nic, jen tři
syny a hladovou kůzu. Synové šli do světa, koza
zůstala domů. A jak to bylo dál?*

RODINNÁ CIRKUSOVÁ ŠKOLA

naučte se cirkusu s rodinným cirkusovým klanem
KEMPING*FRDŮN*SOUKUP

PORTRÉTOVACÍ ATELIER „ZUZU a LULU“

Dvě originální umělkyně, Váš originální portrét a
máte vymalováno!

VYKOUPEJ SE V MOŘI

Výroba dřevěné figurky námořníčka s Terezou
Komárkovou a vaše foto (selfie) v moři.

UTKANÁ KRAJINA

tvorba společně * tkané * nekonečné * krajiny

SLÁDKOVNA

malovaná dřevěná herna

DŘEVĚNÁ DÍLNA

rukodělný atelier BÁRY HUBENĚ

RAKETA

atelier s poetikou a tvůrci nezapomenutelného dětského
časopisu „Raketa“

OMALOVANÁ KRAJINA

LUCKY VALAŠKY

VÝROBA PASTÝŘSKÝCH PÍŠŤAL

BEZOBRATŘI

VŠECHNY MASKY SVĚTA

vyměň roušku za masku * Jítka ti s tím pomůže

FOLKOVKOVÝ FOTOATELIER

KAVÁRNA v KRAJINĚ

VSTUP VOLNÝ

příspěvky na materiál v dílnách
noční koncerty za poplatek

dodržení platných hygienických podmínek

Až budu starým mužem budu místo vody pít

Lahodné víno ze džbánu

Koupím si pergamen a štětec a tuš

A budu mlčet jako mlčí ti kdo vědí už

Starý muž

Ten klip umístil youtuber Radoslav Outrata – Monty poprvé na YT v roce 2008 a od té doby má na tomto kanálu dodnes (květen 2021) více než 4 a půl milionu zhlédnutí. Na české poměry velmi slušný výkon. A k tomu vděčné komentáře, jako například: Tuhle písničku mám jako budík a vstává se s ní už páteř měsíc líp. – Ježíš, Jarku, to je v řiti. Vždyť já se na stáří začnu snad i těšit. – Až budu starou ženou, budu žít přesně tak jak Jarek zpívá v týchle písničce... a těším se na to... ale musím ještě pár desítek let počkat. – Píseň „Je ti to líto“ nejspíš taková odezva nečeká (za půl roku od zveřejnění 30 tisíc zhlédnutí), a to, myslím, ani s případným klipem. Ale má to svou logiku.

Jsou písně, jež se obrací zpět, pojmenovávají, hledají klíč, formulaci, katarzi... A pak jsou ty, které míří kupředu, nesené našimi potřebami, přáními a sny. Co na tom, že mohou zdánlivě spočívat na iluzi? Jaká je například opravdová slast být starý? Jaký budu ve skutečnosti i já sám? Ale je tu přesto šance, že to tak nakonec bude, jak se zpívá v písničce. Naděje umírá poslední.

Vyústění bilanční písně „Je ti to líto“ popisuje stav, s nímž se leckdo může identifikovat. Jsou však i jiné písně, které naznačují cestu, princip, který zafungoval. Takovou je píseň „Compass“ americké folk-rockové legendy Davida Crosbyho.

Tento člověk stál u vzniku nejslavnějších skupin v historii americké populární kultury – The Byrds a Crosby, Stills, Nash & Young. Jeho jednoduchá, prchlivá povaha a závažná popularita jej nasměrovaly na cestu, která skončila v 80. letech 20. století v zajetí drog, v osamělosti, v odcizení se světu a ničivé sebedestrukci. A nakonec v téměř ročním vězení. Sám Crosby přiznal v rozhovorech tři věci: Zaprvé, že nebyl schopen rozpoznat směr, kterým se pohybuje a tvrdohlavě se řtil do zkázy, přestože se mu dokonce i soudce pokoušel pomoci. Zadruhé, že uvěznění bylo asi jediným způsobem, jak zlomit silnou drogovou závislost. Zatřetí, že člověkem, který mu pomohl vrátit se do života a najít znovu jeho smysl, byla jeho milující žena Jan.

O své osudové zkušenosti napsal Crosby křehkou komorně aranžovanou meditativní píseň „Compass“, která vyšla v roce 1988 na albu CSN&Y American Dream. Asi nikdy nebude patřit mezi jeho nejpopulárnější písně, ale obsahuje pokornou na metafory bohatou zpověď, která se očistně rozsvěcuje v durové harmonii refrénu a nepochybně určitý typ posluchačů oslovuje – včetně mne:

Promrhal jsem deset let se zavázanýma očima
desetkrát víc, než jsem vložil nyní do vidění
cestoval jsem mezi křivými zrcadly jako třepetavá muška
ztrácí reflexi boje.

(Ref) Ale jako střelka, hledající sever
žije ve mně stále, dozajista, duchovní část
mračna pochyb jsou rozřata vejpl bleskem a hromem
vycházejícím z kompasu mého srdce.



(Psáno pro Kulturní noviny, vyšlo v č. 10/2021)

Koukněte i na Jirkův projekt Píseň duše www.pisen-duse.webnode.cz

Jiří Plocek: Kam míří písně?

Jedním z možných kritérií, podle nichž lze přemýšlet o písničkách, je otázka směřování obsahu jejich textů: Zda-li do budoucnosti, či zda se ohlížejí zpět a případně reflektují minulost. „Ten život utekl jako voda.“ Jak často jsem už slyšel tuhle větu a jak často v ní bylo cítit hlubokou melancholii. Nebo dokonce i pocit prázdna, zmaru. Na začátku dětství obtížené úzkostmi, jejichž původ byl v existenční nejistotě, hrubých vztazích či ve válkou způsobených strastech. Následoval život plný starostí: Vychovat a zajistit děti, maraton z práce do práce. A pak nemoci a úbytek sil. Kam se poděly ty chvíle klidného odpočinku a radostí, k nimž jsme se celý život pod bičem povinností upínali? A najednou je tu konec, na dohmat. To, co se nenaplnilo dříve, nedoženo se už. Já vím, duchovně pokročilejší lidé řeknou, že nic není ztraceno a že přeci jde o to, přijmout svůj život. A jistě v něm byly i světlé stránky, za něž je třeba cítit vděk a na nichž se dá stavět. Ano, jistě byly, a byly to třeba i chvilkové radosti velké intenzity, ale přesto nepřehluší tu melancholii, protože se kdysi stalo něco, co už v zárodcích podřízlo důvěru ve svět a schopnost sebezpřijetí. Věčně druhý, věčně na okraji, věčně nedosažitelné sny a přání. Když už si připustím, že se mi něco povedlo, vtírá se vzápětí neodbytné „ale“. Nechci tu hlouběji rozebírat příčiny tohoto vnitřního stavu ani jeho řešení, jen konstatuju, že břímě plně neprožitého/nepřijátého života nese na svých bedrech mnoho z nás. A vím také, že to břímě nelze jen tak shodit ze stolu lusknutím prstu nebo sebelépe míněnou radou. Básnický génius dokáže příčiny i následky vyjádřit hutněji a jasněji, než velké učebnice psychologie:

Jako malý kluk měl jsi v noci velký strach

Že netopýři krev člověku sají

Ale pravdu neřekli ti

Že ty oči které ve tmě svítí

Nejsou netopýři sítí

Ale hvězdnou oblohou

A ty zabalený v dece

V rohu temné klece

Křičel jsi do tmy Tady přece

Za mnou nemohou

Je ti to líto



.....
Život trvá pouhou chvílí
A odliv střídá příliv
A to všechno co jsme žili
Byl jen sen
Je ti to líto

Píseň „Je ti to líto“, kterou Jaromír Nohavica věnoval svému tatínkovi (a jistě ne bez hlubší příčiny), patří k těm nejsilnějším písničkářským generačním výpovědím, zvláště pak pro ty posluchače, kteří sdílejí podobné životní zkušenosti své či svých blízkých. A přesto nebude asi patřit k těm, které mají největší posluchačskou odezvu, protože člověk vedle zpětného zrcadla potřebuje i světlo na cestu.

Ten stejný básník napsal před lety píseň „Starý muž“ a natočil k ní prostý videoklip, v němž se protínají obrazy romantického svatebního veselí se záběry starého pána v klobouku a obleku upíjejícího ze sklenky.

Až budu starým mužem budu staré knihy číst

A mladé víno lisovat

Až budu starým mužem budu si konečně jist

Tím koho chci milovat



Neděle 25. 7.

Sváteční odpoledne u Staré tkalcovny od 14 hodin (v okolí Staré tkalcovny)

// Cirkus Very Good // Všudybylky na chůdách // Kejkliři

// Divadlo Lokvar: Kašpárek domek staví // Divadlo

Loutky bez hranic: Tři kouzelné dary //



Krajina Hornácka od 17:45hodin (koncerty v areálu zámku)

// Václav Koubek band // Hlasy starého světa - hornácká
muziky Petra Mičky a zpěváci z Hornácka // Hrubá
hudba a Martin Hrbáč j.h. //

(Původně plánovaný koncert Asmâa Hamzaoui & Bnat
Timbouktou z Maroka se bohužel neuskuteční. Nemohli
z neznámých administrativních důvodů odletět do
Evropy, a to již po odbavení na letišti. Omlouváme se.)



Na dnešní scéně...

Lina_Raül Refree (Portugalsko/Španělsko)

Portugalské fado jako hudební zázrak

Osudové písně fado zahalené zvukem klavíru a syntezátoru
jako druh naprostého hudebního zázraku.

Jakoby měl katalánský producent a hudebník Raül Refree
shůry dané požehnání porušovat pravidla letitých kánonů do
formy událostí, které běžně nezažíváme. Doba sice v hudbě
elektronice přeje, sloučit ji ovšem s portugalskými písněmi
fado, to už vyžaduje značnou odvahu. Raül to s lisabonskou
zpěvačkou Linou přesto riskli, navíc s repertoárem Královny
fado Amálie Rodrigues, která zemřela v roce 1999 a je
považovaná za jednu z největších umelkyň portugalské
historie.

Namísto klasického doprovodu zvolil však Raül klavír a písně
Amálie, svádějící občas k myšlence na nedotknutelnost, zabalil
na albu Lina_Raül Refree do zvuku analogového syntezátoru,
ambientu a elektro šumů. Odpadly obvyklé zvonivé kytarové

Opět je

kolem svatě Anny
a točí se kolotoče
jen čapí hnízdo
je prázdné

Těž labutí
je méně
a před opravou mostu
svatí ujeli raděj na
dovolenou



Folkovky začínají...

Michal K.



Stravování ve škole

Během letošních
Folkových prázdnin bude
možné objednat obědy ve
školní jídelně v ZŠ
Komenského (v
sousedství kempu).
Výdej pro veřejnost bude:
ne 25. 7.: 11-12 h.
po 26. 7. - so 31. 7.:
13-14 h.

Oběd stojí 80 Kč vč.
polévky a nápoje.
Je zapotřebí si jej
objednat nejpozději do 12
hodin předchozího dne:
a) mailem na adresu:
zr.6790@scolarest.cz
b) zapsáním do seznamu
na recepti kempu
c) zapsáním do seznamu
v jídelně školy.
Jídelniček naleznete na
webových stránkách
folkovek v sekci
Praktické...



Rubrika

**Studenoucháková
tchyně** (cyklus
Liborových postřehů)



**Zeptala se mě
tchyně...**

„Copak byste rád,
zeťáčku, dostal letos k
narozeninám?“
Dělal jsem chvíli drahoty,
že jako úporně
přemýšlím, a pak
povídám: „Upgrade
manželky!“
„Že si, vy skotáku, nedáte
pokoj. To vás to furt baví,
hrát si na primitiva?“
Načež se uraženě otočila
a opustila kuchyň.
Jenomže já bych své ženě
opravdu rád obnovil
operační systém. Přes
všechny ty letitý opravy a
záplaty už to zkrátka není
ono. Kdepak pohotovost
a rychlost, natož nějaké
překvapení z rodu
příjemných. Sáhnu na
tradiční „klapku“ a v
lepší případě nastane
dlouhý ticho. Pak se
rozběhnou děje a procesy,
o kterých nemám
nejmenší páru. Snad se
cyklí nějaký ověřování či
co, nevím. Ta fasáda mi
tolik nevaří, na tu jsem si
za ty roky už zvykl. Ale to
uvnitř, tomu rozumím čím
dál. Jen nevím, kam
jsem založil instalační
cédecčko. Jestli tehdy
vůbec nějaký bylo...

mezihry a my se tak u Liny můžeme soustředit na její emoce
stěží ovládající hlas a velmi hluboký ponor do sdělení textu.
Lina Raůla předem varovala - „půjdu po nás“- a měla pravdu,
tradicionalisté zděšení neskrývali, nicméně v přesile nezůstali:
drtivá většina posluchačů a obdivovatelů fado jim za odvahu
vyvěsila oslavné vlajky. Jednoduše i z toho důvodu, že Lina
trvala na původních melodiích a textech písní Amálie a Raůl k
fado přistoupil z pozice „někoho zvenčí“, kdo si je sice vědom
trvalosti odkazu národního portugalského hudebního pokladu,
ne však do té míry, aby okolo něj chodil s posvátnou úctou.
Vyplatilo se: album se zařadilo mezi nejúspěšnější nahrávky
roku 2020 a zvítězilo v anketě Evropského žebříčku world
music.

Lina, jen shodou okolností také příjmením Rodrigues,
vystudovala klasický zpěv a předtím, než potkala
multiinstrumentalistu Raůla, si vydobyla renomé respektované
zpěvačky písní Amálie. „Překvapilo mě, jak se tak neobyčejná
zpěvačka může nechat zavít do místnosti, připomínající
vlastně zlatou klec,“ prohlásil Raůl v narážce na zpěvačino
zapouzdření v tradici, o které sám smýšlí jako o pohodlném
způsobu zbavit se myšlenky na její moderní renovaci, a tím
pádem jediným možným způsobem, jak fado posunout dál do
historie. Co tím myslí, názorně předvedl na albech španělských
flamenkových zpěvaček: Rosalía, Silvie Pérez Cruz nebo
Rocío Márquez mu jsou vděčné za hodně. Stejně tak zpěvák a
gay kabaretní umělec Rodrigo Cuevas z Asturie nebo
francouzské ženské polyfonii trio Cocanha a nevšední zážitek
nám připravil s americkým rockerem Lee Ranaldem na
společném albu Names of North End Women, kdy s bývalým
členem Sonic Youth takřka nepoužívají kytary.

„Mým štěstím je svoboda,“ ulevila si kdysi zpěvačka Ana
Moura, zaslabující fado s popem a jestli jejímu pocitu tehdy
někdo nerozuměl, s vyznáním Liny snad už pochopí, co i pro
ni znamená vymanit se z dogmat: „Jdu pořád po své cestě a
minulosti se nezbavuji. Odvaha riskovat s doprovodem
elektroniky mě ale přinesla pocit naprosté svobody.“



Hnízdo múz v neděli 25.7.

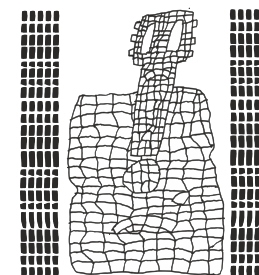
10:00 - 11:30 Na okraj - dílna tvůrčího psaní
10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
14:00 - 17:00 Utkaná krajina
14:00 - 17:00 Dřevěný námořníček a selfie ve vlnách
14:00 - 17:00 Omalovaná dílna
14:00 - 17:00 Cirkusová škola „Zase spolu“
14:00 - 17:00 Dřevěná dílna Báry Hubené
14:00 - 17:00 Ateliér s časopisem Raketa
14:00 - 17:00 Ateliér masek
14:00 - 17:00 Ateliér výroby pastýřských píšťal



Na okraj – pozvánka do dílny tvůrčího psaní

Zítra se do toho opět dáme! Po nevyžádané roční odmlce
máme spoustu slovního materiálu. V neděli (10:00) startuje
náměšťská dílna tvůrčího psaní. Prázdné stránky se nedočkavě
chvějí – touží vpít všechny vzkazy, vykřičníky i otazníky.
Pokud by někdo váhal, zda do dílny přijít, měl by vědět, že
psaní tam jde zcela samo. Většinou začínáme kolektivním
úkolem, který nás probudí, naladí a zbaví nejistot z napsaného
a přečteného. Pro tvorbu dalších textů se vždy pořádně
inspirujeme – např. hlubokou myšlenkou nějakého kolegy
spisovatele, prázdnou krabici, zmuchlanou krajkou,
malinovkou, fotografií neznámého vojína nebo třeba tím
oknem naproti. Po inspiraci přichází na řadu výroba – získaný
slovní materiál uhněteme do přijatelné podoby.
Dílna je vhodná pro různé pokročilé psavce, pro úplně
začátečníky, dokonce i pro ty, kteří se prázdných stránek bojí a
neví si s nimi rady. K tabuli se nechodí, protože ji nemáme, a
hrubky se nechávají být/bít. Kdo nepíše s námi, píše asi sám.
Opusťte své nory a skryše a přijďte k nám!

-pf-



**FOLKOVÉ
PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU**

Folkové prázdniny

2021 se konají pod
záštitou Mgr. Vítězslava
Schreka, hejtmána kraje
Vysočina, za podpory
Ministerstva kultury
České republiky, Skupiny
ČEZ - Jaderné elektrárny
Dukovany, Kraje
Vysočina, Města Náměště
nad Oslavou, Státního
zámku v Náměšti nad
Oslavou, Polského
institutu v Praze,
Estonského velvyslanectví
a Belgického
velvyslanectví, ICZ a.s. a
dalších partnerů.



SKUPINA ČEZ
GENERÁLNÍ PARTNER